

Capítol 10

**En Pere Saputo,
l'extraordinari
nen pintor**

Braulio Foz:

- **Beneits** hi ha molts en aquest món!
Beneits els pares, els mestres, els veïns...
Tot el món!
Potser és millor no néixer
o no estudiar res
o anar-se'n a viure sol a la muntanya...
Perquè el món està ple de ximpls i maldestres.

Jo he conegut molts beneits.
I he conegut a moltes persones
que es creuen intel·ligents
i en realitat són uns xerraires,
mentiders i **hipòcrites**
que diuen que van a canviar el món,
però no saben fer res.

Quina enveja em dona en Pere Saputo!
Ell si sabia lliurar-se de la gent beneita.
Els hi feia **la figa** i se'ls treia de sobre.

El nostre nen **extraordinari** no era res beneit.

Un **beneit** és una persona ximple. És una paraula semblant a talòs.

Una persona **hipòcrita** canvia la seva opinió o la seva forma d'actuar quan li interessa.

Fer la figa és semblant a fer un tall de mànigues o una pinta. És un gest amb la mà per a insultar a una altra persona. La figa es fa tancant el puny i ficant el dit polze entre el dit índex i el del mig.

Una cosa **extraordinària** és una cosa fora del normal.

En Pere recordava que el mestre Artigas
va parlar en alguna ocasió de grans pintors
i autors de llibres d'art.

Volia llegir aquests llibres per a millorar com a pintor.

Va anar a la casa del senyor capellà per a demanar-los-hi.

Pere Saputo:

- Senyor capellà, si us plau.
em podria portar llibres sobre l'art de la pintura?

Capellà:

- Es clar, Pere.
Escriu en aquest paper el que vulguis.

En Pere va escriure els llibres que recordava
i li va donar el paper al capellà.

En 3 mesos van arribar tots els llibres
i alguns més que no coneixien.

Alguns llibres estaven escrits en llatí i en italià
i en Pere va decidir aprendre aquests idiomes.
Va començar a estudiar llatí.

Però a les 3 setmanes va deixar d'estudiar
perquè no tenia suficient temps.

En Pere es passava tot el dia llegint
i estudiant cada llibre que havia portat.

I també dedicava temps a altres **rutines:**

- 1) Estudiava i llegia llibres.
- 2) Dibuixava i pintava.
- 3) Feia escultures.
- 4) Repassava la solfa
i tocava música amb els seus instruments.
- 5) Feia exercici físic.

Una **rutina** és un costum o alguna cosa que fem sempre igual.

Un dia, va parlar amb la seva mare.

Pere Saputo:

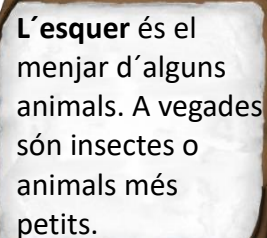
- Mare, no vagis a rentar roba mai més.
Ajuda millor a les persones grans del poble
en les tasques de les seves cases o en el que vulguis.
És un treball millor que rentar roba.

**I, tot i així, no crec que estiguis
molt més temps treballant.**

En Pere li diu això a la seva mare, perquè pensa que va a guanyar molts diners i no farà falta que ella treballi més.

Un dia, en Pere va pintar en una taula
una escena amb ocells en un niu.
En la taula es veia una oreneta amb **l'esquer**
que arribava al seu niu
per a donar de menjar a les seves cries.
A la nit, va col·locar la taula
en el ràfec de la seva teulada,
on les orenetes
acostumen a posar els seus nius.

L'esquer és el
menjar d'alguns
animals. A vegades
són insectes o
animals més
petits.

Al matí el van despertar
uns cops a la finestra.
Es va llevar i va mirar per la finestra.
Va veure a alguns nois llençant pedres.

Nois:

- Maleïda oreneta!
Has fet el niu sense que ens adonéssim compte!

En Pere, estava trist
perquè sabia que tenia que treure la seva pintura d'allà.
Va obrir la finestra i va treure la taula pintada.

Els nois en veure a en Pere treure la taula,
es van quedar callats i molt sorpresos.
Després, es va posar a riure d'ells mateixos,
perquè havia confós
un niu d'orenetes de veritat
amb la pintura d'en Pere.

Va córrer la veu al poble

sobre el quadre de les orenetes d'en Pere.

Tot el món volia veure la pintura

de l'oreneta que semblava de veritat.

Els veïns i veïnes el cridaven des de la seva casa.

Córrer la veu és una expressió que significa explicar una notícia d'una persona a una altra.

Gent d'Almudévar:

- Pere, ensenya'ns el quadre de les orenetes!

Pere:

- El vaig a deixar aquí, en el ràfec de la meva teulada.
Només podeu veure el quadre de lluny.

La gent del poble **s'ajuntava** a sota de la seva casa per a veure la pintura.

Fins i tot hi havia persones que li oferien molts diners per a comprar el quadre.

Quan molta gent **s'ajunta**, significa que es reuneix o s'agrupa.

Va ser una de les millors obres que va pintar en Pere.

Una pena que es perdés quan en Pere va morir.

Llavors, en Pere tenia 14 anys

i durant aquell any va pintar dos quadres sencers de les cases de dos veïns.

Una cambra era d'un home ric del poble.

L'altra cambra era del Gentilhome de la cantonada, que seguia tractant molt bé a en Pere per esborrar de la memòria

el que li havia dit a la seva mare feia temps.

Un dia, mentre en Pere pintava l'últim quadre de la cambra, el Gentilhome va morir.

En honor al Gentilhome, va afegir a la pintura dos àngels sostenint un **crepó negre**.

A més d'això, en Pere va pintar un altre detall.

Va dibuixar els **retrats** de l'Eulàlia i el seu propi a cada àngel.

Les cares estaven tant bé pintades que semblava que els havien tallat els caps a l'Eulàlia i en Pere i els havien enganxat a els cossos dels àngels despullats.

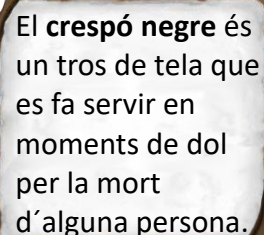
En Pere ja coneixia les regles de l'art i sabia pintar com un professional.

Un dia va detectar algunes errades a la pintura de la capella de l'ermita de la Mare de Déu de la Corona.

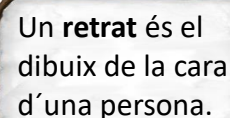
En Pere va parlar amb les persones de l'ajuntament que li van pagar per pintar la capella.

Pere:

- M'agradaria posar el meu nom en aquesta pintura i la data en la que l'he pintat. Abans no pintava tan bé com ara i m'agradaria que la gent que la vegi sàpiga que la vaig pintar abans d'estudiar les regles de l'art.

El **crepó negre** és un tros de tela que es fa servir en moments de dol per la mort d'alguna persona.

Un **retrat** és el dibuix de la cara d'una persona.

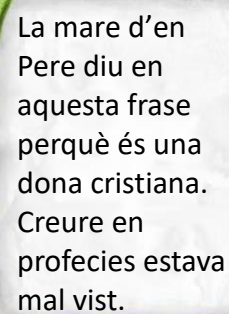
La mare d'en Pere veia orgullosa al seu fill.
Recordava la profecia de la gitana
que li deia que viuria més feliç
sent una dona soltera.

Li feia vergonya
haver cregut a la gitana
i mai li va explicar a ningú la profecia.
Tenia por de que la gent
pensés que estava boja
i la deixessin sola.

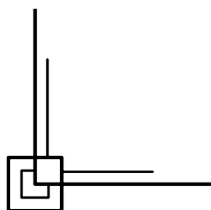
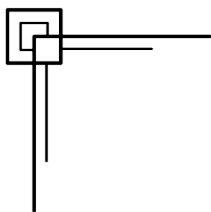
Després de pensar aquestes reflexions,
sempre deia en veu alta:

Mare:

- **Déu em perdoni, per creure'm la profecia,
no em mereixo tenir el millor a la meva vida.**

La mare d'en
Pere diu en
aquesta frase
perquè és una
dona cristiana.
Creure en
profecies estava
mal vist.

Curiositats del capítol:

[Disc de música d'en Pere Saputo:](#)

L'Orquestina del Fabirol va gavar un disc sobre La Vida d'en Pere Saputo. La cançó "Máldito sea el interés" està inspirada en aquest capítol.

